
of the spirit, faithful to the standards of the 16th and 17th centuries, is my ideal. Some seem to fear absorption. I do not care, if only the truth as it is in Jesus is preserved and preached and practised.⁴³

Ook Dosker werd aangetrokken door het presbyterianisme, maar hij meende wel dat dit het calvinisme van Kuyper nodig had. Ondanks al zijn teleurstellingen met de Nederlandse gereformeerde kring, meende hij dat daar het calvinisme het krachtigst bloeide sinds de dagen van Calvijn. Voor kracht en vernieuwing diende het Amerikaanse calvinisme, zowel in zijn gereformeerde als in zijn presbyteriaanse vorm, zich tot Kuyper te wenden. Op dit punt was hij het geheel eens met Geerhardus Vos, sinds 1888 docent aan de Theologische School van de Christian Reformed Church te Grand Rapids. In zijn inaugurele oratie had Vos Kuypers theologie ten zeerste aanbevolen aan Amerika. Dosker en Vos trachtten beiden Kuyper voor lezingen naar de Verenigde Staten te halen. In 1898 kwam Kuyper tenslotte en hield hij, met vertaalhulp van Vos, Dosker en anderen, te Princeton zijn befaamde Stone-lezingen over het calvinisme – een onderwerp naar Doskers hart. Kuyper bezocht daarna de gereformeerden in Michigan en ontmoette er ook Dosker. De Nederlandse gereformeerde leider gaf daar als zijn mening te kennen, dat de breuk tussen de Reformed Church en de Christian Reformed Church overbodig was en dat beide gereformeerde kerken zich zouden moeten verenigen met de presbyterianen. Zo werd Doskers belangstelling voor Kuyper hem een brug naar de presbyterianen. Hij beval op zijn beurt Kuyper gedurig aan in presbyteriaanse kring. Zijn werk en overtuiging werden op prijs gesteld in Princeton en hij kreeg de gelegenheid artikelen en recensies te publiceren in de *Presbyterian and Reformed Review*.⁴⁴ In 1895 werd hij benoemd tot mederedacteur van dit orgaan.

Dosker trof bij de presbyterianen veel aan dat hij waarderen kon, vooral ook een niet door partijschappen gehinderde waardering voor de Nederlandse gereformeerden. Meer en meer voelde Dosker zich thuis onder hen, zoals hij zich dat ook reeds als student onder Patton had gevoeld. Geheel anders dan de gereformeerden in Michigan bekleedden zij een vooraanstaande positie in de Amerikaanse cultuur. In 1894 bekende hij Bavinck en ook de predikant, Japan-kenner en publicist over Nederland dr. W.E. Griffis (1843-1928), dat hij overwoog zijn eigen kerk te verlaten en zich aan te sluiten bij de Presbyterian Church. Hij hoopte in elk geval niet lang meer predikant te zijn en benoemd te worden als kerkhistoricus, hetzij te Holland,

43. N.M. Steffens aan B.B. Warfield, 8 juli 1892. *B.B. Warfield Papers*. Archives and Special Collections. Luce Library, Princeton Theological Seminary, Princeton, NJ.

44. Hij publiceerde in de *Presbyterian and Reformed Review* onder meer artikelen over de Statenbijbel (1894), Theodorus Beza (1895), Johan van Barneveldt (in 1900 en 1901) en een in memoriam Herman Bavinck (1921), naast tientallen boekbesprekingen.